

Arrest

nr. 60 675 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DE POEL, die loco advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 17 april 2009 via de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te New Delhi, India, een visumaanvraag lang verblijf (type D) in, met als opgegeven verblijfsreden werk te België als au pair.

1.2. Verzoekster verkreeg een visum geldig van 24 april 2009 tot en met 25 oktober 2010.

1.3. Via de burgermeester van de stad Antwerpen, werd op 16 december 2009 door de advocaat van verzoekster, een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de

vreemdelingenwet, het criterium van 'andere prangende humanitaire situaties' werd aangehaald. De volgende documenten werden bijgevoegd:

- Een Belgische verblijfstitel voor een tijdelijk verblijf;
- Een Nepalees paspoort;
- Een Nepalese identiteitskaart
- Een huurovereenkomst;
- Een arbeidsovereenkomst;
- Een inschrijvingsfiche Nederlands;

1.4. Op 24 december 2010 werd verzoeksters aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard (eerste bestreden beslissing).

1.5. Tevens werd aan verzoekster op 18 januari 2011 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten, onder een bijlage 13 (tweede bestreden beslissing).

1.6. Beide beslissingen werden haar op 18 januari 2011 ter kennis gebracht. De motieven van de thans bestreden beslissingen luiden als volgt:

"Art. 9 bis :

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.12.2009 werd ingediend door:

(T.N.K.) (R.R.: (...))

Nationaliteit: Nepal

Geboren te (...) op (...)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Hoewel betrokkene niet letterlijk aanhaalt dat hij in aanmerking zou komen voor de nieuwe instructies, dient opgemerkt te worden dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet te blijven toepassen voor alle aanvragen in toepassing van artikel 9bis en die in de periode van 15 september 2009 tot 15 december 2009 of daarvoor werden ingediend, ondanks dat deze instructies door de Raad van State vernietigd werden op 11 december 2009.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 16.12.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid, met name dat betrokkene in het land van herkomst geen belangen méér zou hebben, dat zij niet over de financiële middelen beschikt om vanuit het land van herkomst een aanvraag tot regularisatie in te dienen, een schending van het artikel 3 van het EVRM en het Kinderrechtenverdrag, dat betrokkenes veiligheid en integriteit ernstig in gevaar is, dat zij geen familieleden meer zou hebben in het land van herkomst, dat betrokkenes sociale contacten en relaties verbroken zouden worden en dat haar verworven integratie teniet zou worden gedaan, worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Voor de criteria 1.1, 1.2 en 2.7 van de vernietigde Instructies van 19 juli 2009 komt betrokkene niet in aanmerking aangezien zij nooit een asielprocedure heeft opgestart.

Voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 tot en met 2.6 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 komt betrokkene evenmin in aanmerking. Zij is immers geen ouder van een Belgisch of EU-kind, geen familielid van een EU-burger, had geen onbeperkt verblijf in België als

minderjarige, heeft geen echtgenoot met een verschillende nationaliteit en zij geniet niet van een Belgisch (invaliditeits)pensioen.

Wat betreft het criterium 2.8.A. van de vernietigde instructie van 19.07.2009; betrokkene haalt daarbij zelf aan dat zij pas sinds mei 2009 in België verblijft, wat een te kort verblijf is om hierop aanspraak te kunnen maken. Bijkomend heeft betrokkene noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene hier aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Wat betreft het criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie van 19.07.2009; hoewel betrokkene een arbeidscontract bij de firma Davert kan voorleggen, betrokkene haalt zelf al aan dat zij pas sinds mei 2009 in België verblijft, wat een te kort verblijf is om op een regularisatie op basis van criterium 2.8.B. aanspraak te kunnen maken.

Het feit dat betrokkene sinds 2009 in België zou verblijven, de bedoeling zou hebben zich te integreren, de Nederlandse taal zou wensen te leren, werkbereid zou zijn, taalcursussen bij het SNT in Brugge gevolgd zou hebben en dat zij hier een eigen appartement zou huren, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat de verwijzing naar de andere prangende humanitaire situatie betreft, deze wordt niet aangetoond en kan dan ook niet weerhouden worden.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals Ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) ongewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

"Bijlage 13 :

In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 24/12/2010, wordt aan (T.N.K.) (V)

geboren te (...) (Nepal), op (...),

van NEPAL nationaliteit, verblijvend: (...),

het bevel gegeven om uiterlijk op 17/02/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten, (art. 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster een schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet alsook de schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift werkelijk tot een louter theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte rechtsregels. Verzoekster geeft naast een aantal letterlijke wetsartikelen slechts commentaar uit de rechtsleer of de rechtspraak weer zonder dat zij deze evenwel in enig aantoonbaar direct verband brengt met voorliggende zaak. Verzoeker beperkt zich zo in feite tot de volgende vage kritiek:

"De bestreden beslissingen zijn maar heel schaars gemotiveerd en de weerhouden motivering is niet afdoende. In casu vermeldt de eerste bestreden beslissing slechts het gegeven dat verzoeker niet zou voldoen aan de eisen of voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009.

(...)

In casu is dit geenszins het geval, nu verzoekster pro forma door verwerende partij afgewezen wordt, zonder dat men verzoekster in de gelegenheid stelt bijkomende gegevens aan het dossier toe te voegen."

2.3. Deze kritiek is geenszins van die aard dat zij de draagkrachtige motieven van de thans bestreden beslissingen kan weerleggen. De eerste bestreden beslissing motiveert niet enkel omstandig maar tevens erg klaar en duidelijk waarom precies verzoekster niet voldoet aan de criteria zoals omschreven in de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Zowel de feitelijke als de juridische motieven kunnen op eenvoudige wijze in de motiverende gedeelten van de bestreden beslissingen worden gelezen. Verzoekster voert geen argumenten aan die de opgesomde motieven inhoudelijk kunnen weerleggen noch toont zij aan op welke wijze precies deze motieven een schending zouden uitmaken van de aangehaalde wettelijk bepalingen.

2.4. Verzoeksters kritiek als zou zij niet de gelegenheid gehad hebben bijkomende gegevens aan het dossier toe te voegen is niet dienstig. Verzoekster heeft die gelegenheid immers steeds gehad en wel vanaf de datum van de aanvraag op 16 december 2009 tot net voor het nemen van de bestreden beslissingen op 24 december 2010. Iets langer dan een jaar dus. Daarnaast werd verzoekster niet 'pro forma' afgewezen, zij komt gewoonweg niet in aanmerking voor het gevraagde, zoals in de bestreden beslissingen draagkrachtig en bovendien omstandig gemotiveerd wordt.

2.5. De artikelen 2 en 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

2.6. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld, of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde *motivering in* rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven. Er wordt immers duidelijk aangegeven waarom verzoekster geen aanspraak kan maken op de verschillende punten uit de instructies van 19 juli 2009. Verzoekster toont geenszins aan dat de bepalingen van de instructies dewelke gegeven worden om aan te tonen dat zij hier geen aanspraak op kan maken, onjuist zouden zijn of onterecht niet op haar van toepassing zouden zijn. Verzoekster betwist deze vaststellingen uit de motieven allerminst inhoudelijk. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar dan niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

2.7. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de uiteengezette motieven haar niet in staat zouden stellen te oordelen of een beroep al dan niet zinvol is. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.8. Wat betreft de opgeworpen schending van het zorgvuldigheids- of redelijkheidsbeginsel komt verzoekster niet verder dan een theoretische uiteenzetting over de aard van deze beginselen. Zij bespreekt deze beginselen dan ook niet in het licht van haar zaak maar slechts in algemeen geldende bewoordingen. Daar ook maar enige toelichting over hoe de bestreden beslissing(en) deze beginselen in concreto, op welke wijze precies, zouden schenden ontbreekt, dient dit onderdeel naar vaste rechtspraak van de Raad van State als onontvankelijk aanzien te worden.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC